

Forslag

til

Lov om ændringer i beværterloven.

Fremsat den 3. oktober 1956 af *ministeren for handel, industri og søfart.*

§ 1.

- a) I lovens § 1, stk. 1, udgår 2. pkt.
b) I lovens § 1 indføres som nyt stk. 7 og 8:

„Til udlejning af lokaler til afholdelse af sammenkomster, herunder sluttede selskaber, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for beværtningen, udkræves der, såfremt udlejningsvirksomheden drives erhvervsmæssigt, tilladelse fra den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III, efter forud indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen, i København magistraten. Tilladelsen udfærdiges af politimesteren, i København af magistraten, og kan gives for indtil 1 år ad gangen. Lokalerne skal opfylde vedkommende politivedtægtskrav til beværtningslokaler, jfr. § 9. Misbruges den givne tilladelse, kan den myndighed, der har givet tilladelsen, tilbagetage denne.

Afgørelsen af, hvorvidt en tilladelse i medfør af stk. 7, 1. pkt., er nødvendig, kan, foruden af ansøgeren, såvel af kommunalbestyrelsen som af vedkommende toldmyndigheder indankes for ministeren for handel, industri og søfart, der efter forhandling med finansministeren afgør sagen.“

§ 2.

I lovens § 4, stk. 1, ændres „§ 13“ til: „§ 14“.

§ 3.

Lovens § 7, stk. 2, affattes således:
„I købstæderne udkræver flytning til andet lokale bevillingsnævnets tilladelse.“

§ 4.

a) I lovens § 8 indføres som nyt stk. 3:
„Omfattes den virksomhed, der ønskes overtaget, af bestemmelserne i § 21, stk. 2, litra e, f eller h, kan dispensation i medfør af stk. 1 eller tilladelse i medfør af stk. 2 ikke gives, medmindre overbevillingsnævnet anbefaler dette.“

b) I lovens § 8 ændres „stk. 3“ og „stk. 4“ til henholdsvis: „stk. 4“ og „stk. 5“.

§ 5.

I lovens § 9 indføres som nyt stk. 6:
„Ministeren for offentlige arbejder og ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til hver indenfor sit forretningsområde at fastsætte kravene til beværtningslokaler i jernbanetog, luftfartøjer og skibe, samt til at anordne det sundhedsmæssige tilsyn med disse lokaler“.

§ 6.

I lovens § 11, stk. 3, indføres som nyt 3. pkt.:

„Endvidere kan ministeren for handel, industri og søfart efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed og vedkommende kommunalbestyrelse, i København magistraten, tillade, at beværtervirksomhed med ret til udskænkning af stærke drikke drives i lokaler i stormagasiner, selv om beværtningslokalerne står i direkte forbindelse med salgslukalerne.“

§ 7.

I lovens § 12, stk. 3, ændres „§ 13“ til: „§ 14“.

§ 8.

a) Kapitelangivelsen og overskriften til lovens kapitel II udgår.

b) Overskriften til lovens § 13 affattes således:

„Erhvervelse af adgang til at benytte betegnelsen hotel“.

c) Der indføjes en ny § 13, sålydende:

„Ministeren for handel, industri og søfart kan bestemme, at betegnelsen hotel eller ordsammensætninger, hvori ordet hotel indgår, kun må anvendes for gæstgiverier, der opfylder særlige af ministeren fastsatte mindstekrav til lokaler, disses indretning, udstyr m. v. samt til virksomhedens drift. Ministeren kan endvidere foreskrive, at de omhandlede betegnelser alene må benyttes, såfremt adkomsthaveren — eventuelt bestyreren — er i besiddelse af visse nærmere angivne faglige kvalifikationer.“

§ 9.

a) Foran lovens § 13, der bliver § 14, indføjes følgende:

„Kapitel II.

Erhvervelse af adkomst på beværter- eller gæstgavernæring i købstæderne.

Beværtervedtægt.“

b) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. Ved en af ministeren for handel, industri og søfart stadfæstet vedtægt fastsætter kommunalbestyrelsen, i hvilket omfang beværterbevillinger skal kunne meddeles i kommunen.

Stk. 2. Antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke må i Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner samt i købstæder med 40 000 indbyggere eller derover ikke sættes højere end svarende til det antal bevillinger af denne art, der i vedkommende kommune var i kraft den 1. januar 1955. Handelsministeren kan dog tillade, at det vedtægtsmæssige antal fastsættes højere end foran angivet, såfremt vedkommende kommunalbestyrelse efter vedtagelse af mindst to trediedele af kommunalbestyrelsens medlemmer gør indstilling derom.

Stk. 3. For andre købstæder kan antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke ikke fastsættes højere end nedenfor angivet:

1 for hver 400 indbyggere for de første 4 000 indbyggere,

1 for hver 600 indbyggere for de næste 6 000 indbyggere,

1 for hver 750 indbyggere for de næste 15 000 indbyggere,

1 for hver 1 000 indbyggere for den del af indbyggerantallet, der overstiger 25 000 indbyggere.

Stk. 4. Vedtægten revideres hvert 8. år og bør normalt ikke ændres indenfor gyldighedsperioden.

Stk. 5. Ved den i stk. 1 omhandlede vedtægt kan det bestemmes, at nye beværterbevillinger fremtidig kun må meddeles et under kommunalt tilsyn virkende selskab, der driver virksomheden i offentlighedens interesse og uden anden fortjeneste end den indskudte kapital passende forrentning samt iøvrigt efter regler, som efter indstilling af kommunalbestyrelsen er godkendt af handelsministeren.“

§ 10.

a) Overskriften til lovens § 14, der bliver § 15, affattes således:

„Bevillingsnævn.“

b) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. Beværter- og gæstgiverbevilling meddeles og fornyes af bevillingsnævnet.

Stk. 2. Bevillingsnævnet består i København af borgmesteren for den magistratsafdeling, under hvilken næringssager hører, som formand, rådmanden for samme afdeling og 4 medlemmer, valgt af borgerrepræsentationen ved forholdstalsvalg. Som 7de medlem tiltrædes nævnet af en politispektør, valgt af politidirektøren.

Stk. 3. Uden for København består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, politimesteren og 4 medlemmer, valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg. I købstæder, hvor politimesteren tillige måtte være borgmester, tiltrædes nævnet af en af politimesteren med godkendelse af ministeren for handel, industri og søfart befuldmægtiget person.

Stk. 4. Personer, der driver beværter- eller gæstgavernæring eller er godkendt som bestyrere for sådanne virksomheder i henhold til bestemmelsen i § 6, kan ikke være medlem af bevillingsnævnet. Det samme

gælder personer, som er medlem af direktion eller bestyrelse for et selskab, der driver virksomhed som beværter eller gæstgiver. Ingen må som medlem af et bevillingsnævn deltage i behandlingen af en sag, hvis udfald berører hans egne eller ham nærstående personers interesse. Er borgmesteren, jfr. stk. 2 og 3, ifølge bestemmelsen i nærværende stykke udelukket fra at være formand, vælges en anden formand af henholdsvis magistraten og vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 5. De med nævnets virksomhed forbundne udgifter udredes af kommunens kasse.

Stk. 6. Forinden kommunalbestyrelsen træffer beslutninger i sager, som vedrører denne lov, skal bevillingsnævnets udtalelse indhentes.

Stk. 7. Nævnets forretningsorden og de nærmere regler for dets virksomhed skal godkendes af handelsministeren.“

§ 11.

a) Overskriften til lovens § 15, der bliver § 16, affattes således:

„Indgivelse og behandling af andragender om beværter- og gæstgiverbevilling.“

b) Paragraffen affattes således:

„*Stk. 1.* Andragende om beværter- og gæstgiverbevilling indgives til politiet, men stiles til bevillingsnævnet og skal indeholde oplysning om ansøgerens personlige og økonomiske forhold og om, i hvilke lokaler virksomheden agtes drevet.

Stk. 2. Politiet fremsender andragendet til bevillingsnævnet, ledsaget af oplysninger om, hvorvidt ansøgeren opfylder de personlige betingelser for at opnå bevilling.

Stk. 3. Er intet andet bestemt i de i § 15, stk. 7, nævnte regler, træffer bevillingsnævnet selv afgørelse om, til hvilke tider i årets løb indkomne andragender vil være at prøve, og hvorvidt offentlig indkaldelse af andragender bør ske.

Stk. 4. Forinden bevillingsnævnet kan træffe beslutning vedrørende et andragende om beværter- og gæstgiverbevilling, skal der med 14 dages varsel ske bekendtgørelse i et eller flere stedlige dagblade. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om ansøgerens navn og adresse, om ansøgeren ønsker beværter- eller gæstgiverbevilling med eller uden ret til udskænkning af stærke drikke, samt om, i hvilke lokaler virksom-

heden agtes udøvet. Den, der mener at kunne gøre berettiget indsigelse imod, at det pågældende andragende imødekommes, kan inden udløbet af den fornævnte frist fremsætte sin indsigelse for bevillingsnævnet.

Stk. 5. Bevillingsnævnet afgør, om og til hvem blandt ansøgerne bevilling vil være at give, i hvilken henseende der særlig skal tages hensyn til uddannelse i faget, færdighed i regnskabsførelse, ansøgerens økonomiske stilling, samt om ansøgeren vil fortsætte og må anses for særlig egnet til at overtage en bestående forretning, hvis fortsættelse af almenhensyn skønnes ønskelig. For så vidt det i tilfælde, hvor bevilling gives af sidstnævnte grund, må anses for hensigtsmæssigt, at bevillingen begrænses til den tid, bevillingshaveren driver den pågældende forretning, vil andragendet være at forelægge overbevillingsnævnet til afgørelse i overensstemmelse med forskrifterne i § 21, jfr. § 4.“

§ 12.

Lovens § 16 udgår.

§ 13.

a) Lovens § 21, stk. 2, litra a—f, affattes således:

- „a) i badhoteller og tilsvarende gæstgiverier, i etableringer, der hører til kur- og badesteder, samt i andre tilfælde, hvor ganske særlige og bestemt angivne hensyn taler derfor,
- b) i teatre og andre til offentlig forlystelse indrettede bygninger og etableringer samt i badeanstalter, på idrætspladser og lignende steder,
- c) i foreninger, der har faste lokaler, som til stadighed er tilgængelige for foreningsmedlemmerne,
- d) i jernbanestationer, lufthavne, rutebilstationer og lign.,
- e) i tilfælde, hvor grund eller lokaler tilhører staten og af denne er udlejet til adkomstansøgeren,
- f) i tilfælde, hvor grund eller lokaler tilhører en kommune og af denne er udlejet til adkomstansøgeren“.

b) I lovens § 21, stk. 2, litra h, ændres „§ 13“ til: „§ 14“.

§ 14.

a) I lovens § 22, stk. 1, indføjes som nyt 2. pkt.:

„Sådan tilladelse er dog uforuden ved højskole, landbrugsskole og lignende institutioners beværtning ved fælles måltider af deltagere i sammenkomster og møder.“

b) Lovens § 22, stk. 3, affattes således:

„Lejlighedstilladelse til beværtning uden ret til udskænkning af stærke drikke ved møder eller fester kan for et tidsrum af 6 måneder ad gangen gives de i § 26, stk. 3, omhandlede forsamlingsbygninger.“

c) I lovens § 22 indføjes som nyt stk. 7:

„Det retlige ansvar for en given tilladelses benyttelse påhviler såvel den i henhold til stk. 1 udpegede person som de for lokalernes administration ansvarlige personer.“

§ 15.

a) I lovens § 23, stk. 1, ændres „1 år ad gangen“ til: „3 år ad gangen“.

b) I lovens § 23, stk. 1, indføjes som nyt 2. pkt.:

„I sygdomstilfælde og lign. kan politiet, i København magistraten, tillade, at en anden navngiven person, der opfylder betingelserne for opnåelse af vandrebrev, benyttes som medhjælp.“

§ 16.

I lovens § 26, stk. 3, indføjes som nyt 2. pkt.:

„Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på sådanne forsamlingsbygninger, som dels har lokaler med selvstændig indgang for de i 1. punktum nævnte formål, dels har lokaler, der er indrettet til beværtningsbrug, jfr. § 9.“

§ 17.

Lovens § 27 affattes således:

„Stk. 1. Ved marketenderivirksomhed forstås i denne lov beværtning i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til fabrikker, værksteder, kontorer, kaserner, institutioner, arbejdspladser og tilsvarende steder for de der beskæftigede. Som beskæftigede kan tillige anses midlertidigt beskæftigede samt chauffører, kuske og bude med ærinde i den pågældende virksomhed m. v.

Stk. 2. Til at drive marketenderi udkræves, såfremt beværteradkomst ikke er erhvervet, tilladelse fra politiet, i København magistraten. Sådan tilladelse giver ikke ret til udskænkning af andre stærke drikke end øl af den i § 1, stk. 3, nævnte art og medfører ikke afgiftspligt i henhold til lov nr.

537 af 31. oktober 1946 om afgift på omsætningen af stærke drikke. Når behørig kontrol med marketenderiet kan føres, og dette iøvrigt opfylder de i denne paragraf fastsatte betingelser, kan tilladelse kun nægtes, når ganske særlige omstændigheder taler mod dens meddelelse.

Stk. 3. Marketenderitilladelse giver alene ret til beværtning for de i vedkommende virksomhed eller på vedkommende arbejdsplads, såsom et havneområde, beskæftigede personer. Salg af tobaksvarer vil alene kunne finde sted til tilfredsstillelse af de pågældendes behov på stedet.

Stk. 4. Marketenderitilladelse kan alene gives til en virksomhed eller en flerhed af virksomheder eller, efter aftale med vedkommende virksomhed eller virksomheder, til en sammenslutning af de der beskæftigede. For så vidt angår arbejdspladser, der ikke er knyttet til bestemte virksomheder, gives tilladelsen til en sammenslutning af de beskæftigede. Til at forestå den daglige drift skal være ansat en til politiet, i København magistraten, anmeldt marketender. Det retlige ansvar for marketenderiets tilbørlige drift påhviler såvel marketenderitilladelsens indehaver som marketenderen. Marketenderens løn må hverken helt eller delvis beregnes som en procentdel af omsætningen af stærkt øl. Ministeren for handel, industri og søfart kan fastsætte nærmere forskrifter med henblik på afgrænsning af de til marketenderiet adgangsberettigede samt til sikring af og kontrol med, at alene disse beværetes, og at misbrug af tilladelsen ej heller iøvrigt finder sted.

Stk. 5. Marketenderier må længst holdes åbne i tiden fra ½ time før arbejdstidens begyndelse til ½ time efter dennes ophør. Politiet kan dog, hvor forholdene taler herfor, tillade, at et marketenderi holdes åbent i indtil 1½ time efter arbejdstidens ophør.

Stk. 6. I marketenderier må ikke udskænkes stærkt øl udenfor de i vedkommende virksomhed fastsatte spisetider. Andre stærke drikke end øl af den i § 1, stk. 3, nævnte art må ikke nydes i marketenderier. Det er forbudt at tilbageholde arbejdsløse til dækning af skyld i marketenderier for stærkt øl. Bestemmelserne i § 33 finder tilsvarende anvendelse på marketenderier.

Stk. 7. Såfremt der i et marketenderi jævnlige forekommer drukkenskab, eller til-

ladelsen iøvrigt misbruges, kan den myndighed, der har givet tilladelsen, med godkendelse af handelsministeren fratage marketenderiet retten til at udsænke stærkt øl i en nærmere fastsat tid eller endog, når groft og vedvarende misbrug har fundet sted, inddrage tilladelsen.

Stk. 8. Bestyrere af marketenderier må ikke udøve handelsnæring, ligesom der ikke fra lokaler, der er indrettet til marketenderivirksomhed, må drives nogen næring, til hvis udøvelse der kræves næringsbrev. Såfremt der fra de pågældende lokaler fordeles varer i henhold til næringsloven af 28. april 1931 § 10, må der ikke udleveres andre stærke drikke end øl.

Stk. 9. Efter marketenderiets lukketid, jfr. stk. 5, må der ikke finde servering sted. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, der bekostes af vedkommende virksomhed. Anvendelse af marketenderilokaler efter marketenderiets lukketid til afholdelse af sammenkomster, herunder sluttede selskaber, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for beværtningen, jfr. bestemmelsen i § 1, stk. 7, kræver tilladelse fra politiet i hvert enkelt tilfælde. Sådant tilladelse kan kun gives, såfremt der i sammenkomsten alene deltager de i vedkommende virksomhed m. v. beskæftigede samt gæster i følge med disse.“

§ 18.

I lovens § 31, stk. 2, ændres „kl. 1“ til: „et af kommunalbestyrelsen fastsat tidspunkt“.

§ 19.

I lovens § 32, stk. 1, udgår 2. og 3. pkt.

§ 20.

I lovens § 33, stk. 2, indføres som nyt 2., 3. og 4. pkt.:

„Politiet kan, når forholdene taler derfor, forbyde beværtere at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i vedkommende beværtning. Bevillingshaveren er ansvarlig for sine medhjælperes overtrædelse af forskrifterne i dette stykke. Er den daglige drift overladt en af vedkommende myndighed godkendt bestyrer, gælder bestemmelserne i § 6, stk. 5.“

§ 21.

Lovens § 39 affattes således:

„Der vil ikke kunne nægtes politiet adgang til de til en beværtning eller et gæstgiveri hørende lokaler eller rum. Tilsvarende regel gælder, for så vidt angår marketenderier samt de i henhold til § 1, stk. 7, godkendte udlejningsvirksomheder.“

§ 22.

I lovens § 41, stk. 1, ændres „§ 13, stk. 2“ til: „§ 14, stk. 5.“

§ 23.

Lovens § 43 affattes således:

„*Stk. 1.* De ved lovens ikrafttræden udfærdigede næringsadkomster på gæstgiveri i købstæderne er fremtidig undergivet de i denne lov fastsatte bestemmelser om fornyelse af gæstgiverbevillinger. Adkomsterne har kun gyldighed for det i medfør af § 4 fastsatte åremål, der regnes fra lovens ikrafttrædelsesdag, men kan ved udløbet af dette åremål fornyes i overensstemmelse med de i denne lov fastsatte forskrifter.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede næringsadkomster skal inden 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden indsendes til politiet, i København til magistraten. Vedkommende myndighed udfærdiger vederlagsfrit en bevilling på gæstgiveri og forsyner denne med påtegning om dens gyldighedstid.

Stk. 3. Allerede udfærdigede tilladelser til at drive marketenderi skal inden 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden indsendes til politiet, i København til magistraten, som derefter udfærdiger den fornødne tilladelse, såfremt vedkommende marketenderi opfylder betingelserne i § 27.

Stk. 4. Den, der ved nærværende lovs ikrafttræden forener adkomst på beværter- eller gæstgivernæring med anden næring, bevarer sådan ret uanset bestemmelserne i nærværende lovs § 11.“

§ 24.

Lovens § 44 affattes således:

„Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. oktober 1957.“

§ 25.

Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at lade lov nr. 129 af 15. marts 1939 om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke med de af nærværende lov samt af lov nr. 261 af

27. maj 1950, lov nr. 123 af 28. marts 1951 og lov nr. 286 af 18. juni 1951 følgende ændringer optrykke og til i Lovtidende at bekendtgøre den således ændrede lov som lov om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget fremsattes i folketingssamlingen 1955—56 (folketingets forhandlinger sp. 3009 ff., jfr. till. A., sp. 1473 ff.) og blev, efter at have været underkastet 1. behandling (folketingets forhandlinger sp. 3417 ff.), henvist til behandling i et udvalg, der imidlertid ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingssamlingens slutning.

Det pågældende forslag fremsattes hermed påny i samme skikkelse som i folketingssamlingen 1955—56, idet der med hensyn til begrundelsen for lovforslaget og dets enkelte bestemmelser henvises til bemærkningerne til forslaget.